

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 18. decembra 2024. godine
Br. ref.: RK 2595/24

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI 03/24

Podnosilac zahteva

Agim Reçica

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova [Rev.br. 245/2023], od 24.
jula 2023. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sutkinja
Bajram Ljatifi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sutkinja
Nexhmi Rexhepi, sudija
Enver Peci, sudija i
Jeton Bytyqi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Agim Reçica, sa mestom stanovanja u Lipljanu (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga zastupa Ramiz Suka, advokat iz Prištine (u daljem tekstu: zastupnik podnosioca zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava ustavnost presude [Rev.br. 245/2023], od 24. jula 2023. godine, Vrhovnog suda Kosova (u daljem tekstu: Vrhovni sud).
3. Podnosilac zahteva je primio osporenu presudu 03. avgusta 2023. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar ovog zahteva je ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda [Rev.br. 245/2023], od 24. jula 2023. godine, za koju podnosilac zahteva tvrdi da ugrožava osnovna prava i slobode zagarantovane članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

5. Zahtev se zasniva na stavovima 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, na članu 22. (Procesuiranje podnesaka) i 47. (Individualni zahtevi) Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i u pravilu 25. (Podnošenje zahteva i odgovora) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 3. januara 2024. godine, podnosilac zahteva je podneo zahtev Ustavnom sudu Kosova (u daljem tekstu: Sud), putem pošte, koji je registrovan u Sudu 5. januara 2024. godine.
7. Dana 25. januara 2024. godine, predsednica Suda je odlukom [GJR.KI03/24] imenovala sudiju Envera Pecija za sudiju izvestioca, a odlukom [KSH.KI03/24] je imenovala članove Veća za razmatranje sastavljene od sudija: Gresa Caka - Nimani (predsedavajuća), Bajram Ljatifi i Radomir Laban (članovi).
8. Dana 30. januara 2024. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva o registraciji zahteva; i dostavio je kopiju zahteva Vrhovnom sudu Kosova.
9. Istog dana, Sud je tražio od Osnovnog suda u Prištini – Opšti departman, građanski odeljenje (u daljem tekstu: Osnovni sud), da u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema dopisa, dostavi povratnicu kojom se dokazuje kada je podnosilac zahteva primio osporeni akt.
10. Dana 11. marta 2024. godine, sudija Jeton Bytyqi je položio zakletvu pred predsednicom Republike Kosovo, čime je otpočeo svoj mandat u Sudu.
11. Dana 30. avgusta 2024. godine, Osnovni sud je dostavio povratnicu koja dokazuje da je podnosilac zahteva osporenu odluku primio 3. avgusta 2023. godine.
12. Dana 25. septembra 2024. godine, podnosilac zahteva je podneo Sudu podnesak tražeći da se njegov slučaj tretira s prioritetom.
13. Dana 5. novembra 2024. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno je iznelo preporuku Sudu o prihvatljivosti zahteva

Pregled činjenica slučaja

14. Iz spisa predmeta, proizilazi da je podnosilac zahteva bio zaposlen više od 10 godina u Elektroprivredi Kosova, na poziciji *nadzornika pokretne trake*.
15. Dana 19. maja 2017. godine, podnosilac zahteva je podneo tužbu Osnovnom sudu protiv Energetske korporacije Kosova (u daljem tekstu: EKK), tražeći naknadu materijalne i nematerijalne štete, na ime štete pričinjene na njegovom radnom mestu 1992. godine. Iz spisa predmeta proizilazi da je 1992. godine podnosilac zahteva pretučen od strane srpskih policijskih snaga i da je od tog perioda penzionisan kao invalid rada. S druge strane, EKK je u odgovoru na tužbu naglasila da se podnosilac zahteva uopšte ne pojavljuje kao radnik EKK-a ni u jednom periodu kako on tvrdi, a štaviše u ovoj stvari postoji nedostatak pasivnog legitimiteta, s obzirom na to da EKK uopšte ne treba da bude u proceduri jer nije relevantna institucija za tretiranje ovakvih pitanja.
16. Dana 30. septembra 2021. godine, Osnovni sud je presudom [C.br.1312/17] odbio kao neosnovan tužbeni zahtev podnosioca zahteva uz obrazloženje da je na osnovu stava 1. člana 376. Zakona o obligacionim odnosima (u daljem tekstu ZOO) kao i člana 376. ZOO- zbog toga što je zahtev zastareo jer je prošlo 25 godina.
17. Neutvrđenog datuma podnosilac zahteva je podneo žalbu Apelacionom sudu protiv prvostepene odluke, navodeći povredu odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđivanje činjeničnog stanja, kao i pogrešno sprovođenje materijalnog prava.
18. Dana 6. aprila 2023. godine, Apelacioni sud je presudom [Ac.nr.10070/21] odbio kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva, potvrđujući presudu [C.br.1312/17], Osnovnog suda, kao i ocenjujući da je ista pravična i zakonita.
19. Dana 29. maja 2023. godine, podnosilac zahteva je podneo reviziju Vrhovnom sudu protiv presude Apelacionog suda [Ac.br.10070/21], uz navod o povredi odredaba parničnog postupka, pogrešnom i nepotpunom utvrđivanju činjeničnog stanja kao i pogrešnoj primeni materijalnog prava.
20. Dana 24. jula 2023. godine, Vrhovni sud je svojom presudom [Rev.br.245/2023] odbio reviziju podnosioca zahteva kao neosnovanu.
21. U obrazloženju svoje presude Vrhovni sud je naglasio:

[...], a Vrhovni sud Kosova je ovaj stav ocenio kao ispravan, jer je po oceni ovog suda prvostepeni sud pravilno primenio odredbu člana 376., stava 1. ZOO-a, kada je odbacio tužbeni zahtev zbog zastarelosti zahteva koji se odnosi na naknadu štete [...]. Vrhovni sud je ocenio da zahtevi koji se odnose na naknadu štete koju je prouzrokovao oštećivač i rok zastarelosti počinje da teče od dana kada je oštećeni saznao za štetu koja mu je pričinjena i za lice koje je štetu prouzrokovalo.

[...]

Navodi podnosioca zahteva

22. Sud podseća da je podnosilac zahteva ocenio ustavnost osporene odluke, za koju podnosilac zahteva navodi da krši osnovna prava i slobode zagarantovane članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava.
23. Podnosilac zahteva u svom zahtevu koji je podnet Sudu navodi da je došlo do povrede člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava, ali osim citiranja

relevantnog člana, ne objašnjava dalje kako je došlo do povrede njegovih prava zaštićenih Ustavom.

24. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda da poništi presude redovnih sudova kao neosnovane, jer isti navodi da su u suprotnosti sa Ustavom.

Ocena prihvatljivosti zahteva

25. Sud prvo razmatra da li je zahtev ispunio kriterijume prihvatljivosti, propisane Ustavom i dalje definisane Zakonom i precizirane Poslovnikom o radu.
26. S tim u vezi, Sud se prvo poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji definišu:

„1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.“

27. Dalje, Sud takođe razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio kriterijume prihvatljivosti, propisane Zakonom. S tim u vezi, Sud se poziva na član 47. (Individualni zahtevi), član 48. (Tačnost podneska) i 49. (Rokovi) Zakona, koji propisuju:

Član 47.

(Individualni zahtevi)

„1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon sto su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva.“

Član 48.

(Tačnost podneska)

„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.“

Član 49.

(Rokovi)

„Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta...“[...]

28. Sud se dalje poziva na pravilo 29. (Računanje vremenskih rokova) i pravilo 34. (Kriterijumi prihvatljivosti) Poslovnika o radu:

Pravilo 29.

(Računanje vremenskih rokova)

Vremenski rok koji je određen u Ustavu, Zakonu i Poslovniku, računa se na sledeći način:

[...]

(d) kada je rok izražen u mesecima, isti se završava istekom istog kalendarskog dana u mesecu kao i dan kada se desio događaj ili radnja za koju treba izračunati rok.

[...]

(g) izuzetno, ako rok ističe u subotu, nedelju ili na službeni praznik, on se produžava do kraja prvog radnog dana koji sledi.

Pravilo 34.
(Kriterijumi prihvatljivosti)

„(1) Sud može smatrati zahtev prihvatljivim:

[...]

(c) Ako je zahtev podnet u roku od četiri (4) meseca od dana kada je odluka po poslednjem delotvornom pravnom sredstvu dostavljena podnosiocu zahteva;

29. Što se tiče ispunjenosti ovih kriterijuma, Sud prvo ističe da je podnosilac zahteva ovlašćena strana, koja osporava akt javnog organa, odnosno presudu Vrhovnog suda [Rev.br.245/2023], od 24. jula 2023. godine, nakon iscrpljivanja svih zakonom utvrđenih pravnih sredstava.
30. Međutim, na osnovu člana 49. (Rokovi) Zakona, Sud sada mora da proceni da li je ovaj zahtev podnet u roku od četiri (4) meseca koji je utvrđen članom 49. Zakona i pravilom 34 (1) (c) Poslovnika o radu.
31. S tim u vezi, Sud podseća da je pravilo o četvoromesečnom periodu autonomno i da se mora razumeti i primeniti na osnovu činjenica svakog slučaja posebno kako bi se obezbedilo delotvorno vršenje prava na iznošenje zahteva pred Sudom. Sud naglašava da svrha zakonskog roka od četiri (4) meseca, definisana članom 49. Zakona i pravilom 34 (1) (c) Poslovnika o radu, služi pravnoj sigurnosti i obezbeđuje da slučajevi koji pokreću ustavna pitanja budu tretirana u razumnom roku, i da sprečava da se organi i druga pogođena lica drže u stanju neizvesnosti tokom dužeg perioda (videti, između ostalog, slučajeve Suda [KI61/23](#), podnositeljka zahteva *Hedie Bylykbashi*, rešenje o neprihvatljivosti, od 25. maja 2023. godine, stav 33, [KI24/23](#) podnosilac zahteva *Sami Nuredini*, rešenje o neprihvatljivosti, od 27. aprila 2023. godine, i slučaj ESLJP-a, [Lekić protiv Slovenije](#), zahtevi br. . 10865/09, 45886/07 i 32431/08, presuda od 11. decembra 2018. godine, stav 64.). Ovo pravilo takođe daje vremena potencijalnom podnosiocu zahteva da odluči da li da podnese zahtev Sudu i, ako da, da odluči o specifičnim argumentima koje treba izneti i toku činjenica, jer vremenom postaje teško razmatranje pitanja koja je pokrenuo podnosilac zahteva (videti slučaj Suda [KI115/20](#), podnosilac zahteva *Muharrem Rama*, rešenje o neprihvatljivosti, od 3. novembra 2021. godine, stavovi 55 i 56; i slučaj ESLJP-, [Sabri Güneş protiv Turske](#), br. 27396/06, presuda od 29. juna 2012. godine, stavovi 52 i 55).
32. Rok od četiri (4) meseca počinje da teče od dana donošenja poslednje odluke u postupku iscrpljivanja pravnih sredstava (vidi slučaj Suda, [KI59/18](#), podnosilac zahteva *Strahinja Spasić*, rešenje o neprihvatljivosti, od 27. marta 2019. godine, stav 51; i slučaj ESLJP-a, [Chapman protiv Belgije](#), zahtev br. 39619/06, odluka od 5. marta 2013. godine, stav 34).
33. U tom smislu, Sud naglašava da kada se podnosiocu zahteva prizna pravo da dobije kopiju konačne odluke redovnih sudova, na osnovu cilja i svrhe člana 49. (Rok) Zakona, rok od 4 (četiri) meseca počinje da teče od dana prijema kopije odluke (vidi slučaj Suda [KI144/22](#), sa podnositeljka zahteva *Sebahate Dervishi*, rešenje o neprihvatljivosti, od 16.

novembra 2022. godine, stav 52; i vidi slučaj ESLJP-a, Worm protiv Austrije, zahtev br. 83/1996/702/894, presuda od 29. avgusta 1997. godine, stav 33).

34. Ovaj kriterijum je definisan i kroz tačku (c) stava (1) pravila 34. (Kriterijumi prihvatljivosti) Poslovnika o radu, kojim je propisano da se zahtev podnosi u roku od četiri (4) meseca od dana kada je odluka po poslednjem efikasnom pravnom sredstvu predata podnosiocu zahteva.
35. U ovom kontekstu, u okolnostima ovog konkretnog slučaja, Sud podseća da podnosilac zahteva osporava presudu [Rev.br.245/2023], od 24. jula 2023. godine, Vrhovnog suda. Povratnica koji je Sudu dostavio Osnovni sud potvrđuje da je podnosilac zahteva primio osporenu odluku 3. avgusta 2023. godine. Podnosilac zahteva je podneo zahtev Sudu 3. januara 2024. godine, odnosno više od pet meseci nakon prijema osporenog akta.
36. Kao zaključak, iz prethodno obrazloženih razloga, Sud konstatuje da zahtev nije podnet u zakonskom roku definisanom članom 49. Zakona i pravilom 34., stavom 1., tačkom c) Poslovnika o radu, te je shodno tome Sud ne može ispitati meritum predmeta, odnosno da li su osporenim presudom povređena ustavna prava podnosioca zahteva.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa stavovima 1. i 7. člana 113. Ustava, sa članom 48. Zakona i pravilom 34 (1) (d) Poslovnika o radu, dana 5. novembra 2024. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu danom objavljivanja u Službenom listu, u skladu sa stavom 5. člana 20. Zakona.

Sudija izvestilac

Enver Peci

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani